

РЕШЕНИЕ

№ 6403

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 12.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7286** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалбата на Н. Й. К. от [населено място], срещу Решение № 513005-68/18.07.2023 година на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с което е отказано изтриване на личните данни, обработвани в Интегрираната регионална полицейска система на Столична дирекция на вътрешните работи – задържане от полицейски орган № 381/05.12.2022 година в VI-то районно полицейско управление на Столична дирекция на вътрешните работи за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от Наказателния кодекс.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. Твърди, че няма качеството на обвиняемо лице, както и че досъдебното производство неправилно не е прекратено при отрицателен резултат на Химикотоксикологичната експертиза. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да върне административната преписка на административния орган със задължителни указания за заличаване на личните му данни.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Директорът на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че решението е издадено от компетентен орган, при спазване административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при уважаване на жалбата, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение. В писмено становище от 12.10.2023 година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, че в Интегрираната регионална полицейска система, са регистрирани данни за жалбоподателя: Задържане от полицейски орган № 381/05.12.2022 година в VI-то районно полицейско управление за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от Наказателния кодекс.

С молба с вх. № 328600-27152/15.05.2022 година жалбоподателят е сезирал Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ с искане да разпореди изтриване на личните му данни от Интегрираната регионална полицейска система.

С писмо с рег. № 3286р-27037/30.05.2023 година Заместник-директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ е изпратил молбата на жалбоподателя на Директора на Столична дирекция на Министерство на вътрешните работи по компетентност

С Решение № 513005-68/18.07.2023 година Директорът на Столична дирекция на вътрешните работи е отказал изтриването на личните данни на жалбоподателя от Интегрираната регионална полицейска система. За да постанови този резултат органът е приел, че срещу жалбоподателя е образувано наказателно производство, което не е приключило – ЗМ № 11391/2022 година по описа на Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението не е връчено на жалбоподателя, поради което подадената на 21.07.2023 година жалба от адресата на акта е допустима.

Обжалваното решение е постановено от компетентен орган - Директора на Столична дирекция на вътрешните работи, арг. чл. 29, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи, вр. Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 година (служебно известна на съда.

Решението е в писмена форма, съдържа ясни мотиви и разпоредителна част, поради което съдът намира, че не е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения.

Информацията относно лицата, обработвана във фондовете на Министерство на вътрешните работи, представлява „лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 1 от

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), тъй като тя осигурява възможност лицата да бъдат идентифицирани. Съгласно чл. 4, т. 2 от Общия регламент относно защитата на данните „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване. Вписването и запазването на личните данни в информационните фондове на Министерство на вътрешните работи попада в хипотезата на обработване на лични данни чрез събиране, съответно и чрез записване и съхранение.

Разпоредбата на чл. 17 от Общия регламент относно защитата на данните урежда детайлно правото на изтриване на лични данни (правото „да бъдеш забравен“) като субективно право на лицата, срещу което стои субективното задължение на администратора на лични данни да ги изтрие без ненужно забавяне при наличието на някое от следните основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

Събирането и съхранението на лични данни на жалбоподателя в информационните фондове на Министерство на вътрешните работи е законосъобразно, тъй като е извършено на основанията по чл. 6 от Общия регламент относно защитата на данните. Оперативно-издирвателната, охранителната дейност и дейността по разследване на престъпления са основните дейности на Министерство на вътрешните работи, арг. чл. 6 от Закона за Министерство на вътрешните работи, поради което в правомощията на органите на Министерство на вътрешните работи е да обработват лични данни на лицата, когато това се налага, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице, за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официалните им правомощия – основания по чл. 6, т. 1, букви „в“, „г“ и „д“. Правилата за обработка на личните данни от компетентните държавни органи, които имат правомощия по предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, са уредени в глава осма от Закона за защита на

личните данни.

В конкретния случай личните данни на жалбоподателя са обработвани с цел разкриване на престъпление, тъй като на 05.12.2022 година същият е установен да управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена по надлежния ред. Следователно, първоначалното обработване на данните чрез събирането им е в съответствие с чл. 26, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

С Инstrukция № 8121з-748/20.10.2014 година (ДВ, бр. 20 от 17.03.2015 година) за определяне на сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в Министерство на вътрешните работи (Инstrukцията) е уреден срока за съхраняване на личните данни в зависимост от съпричастността на лицето към престъпното деяние, като не се прави разграничението по чл. 47 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 3 от Инstrukцията са посочени основанията за заличаване на личните данни на лица, за които във връзка с провеждане на наказателно производство по Наказателно-процесуалния кодекс, се обработват такива.

Личните данни, се заличават при настъпване на някое от следните обстоятелства: 1. При постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от Наказателно-процесуалния кодекс; 2. Не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 от Наказателно-процесуалния кодекс; 3. Наказателното производство е прекратено: а) на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс; б) на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс; в) на основание чл. 24, ал. 5 от Наказателно-процесуалния кодекс; г) на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс; д) на основание чл. 24, ал. 1, т. 8а от Наказателно-процесуалния кодекс поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство; 4. влязла в сила оправдателна присъда; 5. изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс при: а) постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от Наказателно-процесуалния кодекс; б) прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от Наказателно-процесуалния кодекс; 6. Наложена е глоба по административен ред на основание чл. 218б от Наказателния кодекс и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; 7. Освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 78а от Наказателния кодекс); 8. лицето е починало – във всички останали случаи.

Образувано наказателно производство е налице при извършване на действие по

започване на разследване, арг. чл. 23, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.

В конкретния случай е образувано досъдебно производство № 11391/2022 година.

Видно от писмо от 15.06.2023 година от Районна прокуратура – С. производството по досъдебно производство № 11391/2022 година не е приключило.

Представените доказателства, че жалбоподателят няма качеството на обвиняемо лице, както и че резултатът от Химикотоксикологичната експертиза е отрицателен не дават основание да се направи извод, че са налице предпоставките по чл. 3 от Инструкцията. Това е така, тъй като образуваното досъдебно производство не е прекратено. Заповедта за задържане не е отменена с влязъл в сила съдебен акт.

Вписаните данни съответстват на действително установеното положение на жалбоподателя – задържан на 05.12.2022 година за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от Наказателния кодекс. Едва след прекратяване на наказателното производство жалбоподателят ще има основание да иска заличаване на личните си данни от Интегрираната регионална полицейска система – Столична дирекция на вътрешните работи.

С оглед на изложеното жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли.

На ответника, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер по чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ – 100 лева, тъй като делото не е от фактическа и правна сложност. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Й. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, срещу Решение № 513005-68/18.07.2023 година на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с което е отказано изтриване на личните данни, обработвани в Интегрираната регионална полицейска система на Столична дирекция на вътрешните работи – задържане от полицейски орган № 381/05.12.2022 година в VI-то районно полицейско управление на Столична дирекция на вътрешните работи за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от Наказателния кодекс.

ОСЪЖДА Н. Й. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ДА ЗАПЛАТИ НА Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ:

